

MAXIMÁLNA RYCHLOST

ŠTEFÁNIA BARANOVÁ

VENUS
PRES

MAXIMÁLNÁ
RÝCHLOST

VENUPRESS

Štefánia Baranová: Maximálna rýchlosť
Vekové odporúčanie: 16+

Vydanie prvé
Copyright © 2026 Štefánia Baranová

Vydalo vydavateľstvo VENUPRESS s. r. o.,
Budatínska 3230/16, 851 04 Bratislava,
www.venupress.sk v roku 2026 ako svoju 41. publikáciu

Jazyková a štylistická úprava: Silvia Palušková
Grafické spracovanie obálky: Michaela Vysloužilová
Ilustrácie: Ivana Zimanová
Grafika: Depositphotos.com, Freepik.com
Sadzba a grafická úprava: VENUPRESS s. r. o.
Tlač a väzba: FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej alebo elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v tlačenej, elektronickej či inej podobe bez predošlého písomného súhlasu vydavateľstva VENUPRESS. Neoprávnené šírenie tejto knihy bude trestne stíhané.

ISBN 978-80-69085-73-2
ISBN PDF 978-80-69085-74-9
ISBN EPUB 978-80-69085-75-6
ISBN MOBI 978-80-69085-76-3

VENUPRESS
Bratislava 2026

**MAXIMÁLNA
RÝCHLOST**

ŠTEFÁNIA BARANOVÁ

ŠTARTOVACÍ ROŠT SEZÓNY 2024

Sentinel F1 TEAM

12 – Dávid Abrahám (Slovensko)

19 – Leo Logan (Veľká Británia)

Velocita Di Moto

7 – Gino Vecoli (Taliano)

99 – Simon Cellier (Francúzsko)

KATANA Electro

5 – Hirai Bunko (Japonsko)

20 – Valentin Sia (Španielsko)

Delta FREE

11 – Alejandro Gonzalo (Španielsko)

21 – Patrick Dittman (Veľká Británia)

Kentaurus

16 – Simon Bush (Veľká Británia)

84 – Damiano Detti (Taliano)

Escalade AT

3 – Niklaus Scholtz (Austrália)

41 – Mia Stroman (Nemecko)

Florentino

22 – Lalit Das (India)

63 – Carlos Lopes (Brazília)

Campos Racing

28 – Tomáš Vaněk (Česko)

33 – Tom McLain (USA)

Moretti

65 – Eber Volk (Rakúsko)

96 – Ruruk Sokolov (Rusko)

Hellrot Moto

31 – Luther Stein (Kanada)

81 – On Mal-Chin (Južná Kórea)

SLOVNÍK FORMULY 1

Karting – pretekánie na motokárach. Väčšina jazdcov Formuly 1 začínala práve v kartingu.

Monopost – pretekárske auto s jedným miestom pre jazdca, typické pre Formulu 1.

Headrest – opierka hlavy jazdca v kokpíte monopostu, slúžiaca na ochranu krku a hlavy pri náraze.

Tímový kolega – druhý jazdec v rovnakom tíme.

FIA – Fédération Internationale de l'Automobile, Medzinárodná automobilová federácia, ktorá riadi a dohliada na motoristické športy vrátane Formuly 1, stanovuje pravidlá a udeľuje tresty.

Maršal – traťový komisár, ktorý dohliada na bezpečnosť na okruhu, signalizuje vlajkami a zasahuje pri nehodách.

Pole position – prvé miesto na štarte pretekov, získané v kvalifikácii.

Kvalifikácia – jazda pred pretekmi, ktorá určuje poradie jazdcov na štarte.

Pit lane (boxová ulička) – oddelená časť trate vedúca popri garážach tímov, do ktorej jazdci vchádzajú počas zastávky v boxoch.

Pit stop (box) – krátka zastávka počas pretekov, najčastejšie na výmenu pneumatík alebo drobnú opravu.

Paddock – uzavretý priestor v areáli okruhu, kde sa pohybujú jazdci, tímy, manažéri a VIP hostia. Zákulisie pretekov.

Parc fermé – uzavretý režim od začiatku kvalifikácie, počas ktorého tímy nesmú na monopostoch vykonávať zásadné technické zmeny.

Safety Car – bezpečnostné vozidlo, ktoré vyjde na trať pri nehode alebo nebezpečnej situácii a spomalí celé pole jazdcov.

Medical Car – zdravotnícke vozidlo, ktoré vyráža na trať pri vážnej nehode a poskytuje okamžitú lekársku pomoc.

Grid – štartové pole, miesto, kde sú monoposty zoradené pred štartom pretekov.

Grid pass – špeciálna akreditácia umožňujúca vstup na štartový rošt pred pretekmi.

Voľné tréningy – tréningové jazdy pred kvalifikáciou a pretekmi, počas ktorých tímy nastavujú monoposty.

Preteky (Grand Prix) – hlavné nedeľné preteky víkendu.

Okruh – uzavretá trať, na ktorej sa preteky konajú.

Zhasnutie svetiel – moment štartu pretekov, keď červené svetlá nad štartom zhasnú a jazdci vyrazia.

DRS (Drag Reduction System) – systém, ktorý umožňuje jazdcovi na určitých miestach trate znížiť odpor vzduchu a zvýšiť rýchlosť pri predbiehaní.

Stratégia – plán tímu týkajúci sa zastávok v boxoch, pneumatík a tempa jazdy.

Undercut – strategický manéver, pri ktorom jazdec ide do boxov skôr než súper a vďaka rýchlejšiemu kolu na čerstvých pneumatikách ho predbehne.

Pneumatiky (soft, medium, hard) – rôzne zmesi pneumatík dodávané spoločnosťou Pirelli. Mäkkšie poskytujú vyššiu príľnavosť a rýchlosť, no rýchlejšie sa opotrebovávajú, tvrdšie vydržia dlhšie, ale sú pomalšie.

Intermediálky – pneumatiky určené do mierne mokrých podmienok, keď trať nie je úplne suchá ani úplne mokrá.

Monzúnky – pneumatiky do silného dažďa, s hlbokým dezénom na odvádzanie vody.

Opotrebenie pneumatík – postupná strata príľnavosti pneumatík počas jazdy.

Vlajky – signalizačné vlajky používané maršalmi na tra-

ti (napr. žltá – nebezpečenstvo, zákaz predbiehania; červená – preteky prerušené; modrá – jazdec musí uvoľniť cestu rýchlejšiemu monopostu; šachovnicová – koniec pretekov).

Body – ohodnotenie umiestnenia jazdcov v pretekoch, ktoré sa započítava do šampionátu.

Majster sveta – jazdec s najvyšším počtom bodov po skončení sezóny.

Pohár konštruktérov – tím s najvyšším počtom bodov po skončení sezóny.

Tím – organizácia, ktorá navrhuje, vyvíja a nasadzuje do pretekov dva monoposty a dvoch jazdcov.

PLAYLIST

PRETEKÁRSKE MOMENTY:

Skillet – Showtime
Fred Again (ft. Skepta & PlaqueBoyMax) – Victory Lap
Tate McRae – Just Keep Watching

NOČNÉ PRESUNY:

Unjaps & 404NR & June Boii – Around The Globe
The Weeknd & Anitta – São Paulo
Eminem, Nate Dogg – Till I Collapse

EMOCIONÁLNE SCÉNY:

Lorde – Everybody Wants To Rule The World
Don Toliver (feat. Doja Cat) – Lose My mind
Isabel LaRosa – More than friends

POZNÁMKA AUTORKY

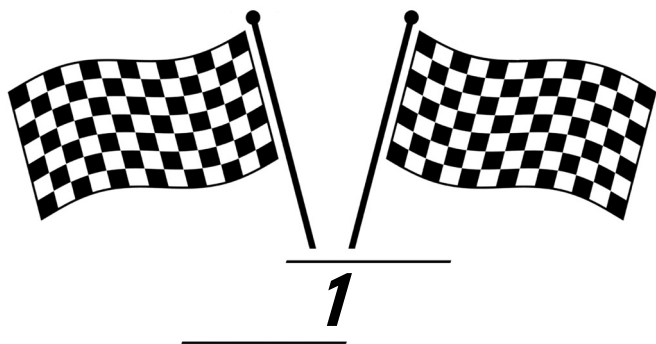
Maximálna rýchlosť je fikciou. Tímy, jazdci aj udalosti sú vymyslené a nie sú inšpirované konkrétnymi osobami. Svet Formuly 1 tu slúži ako kulisa pre príbeh o ambícii, emóciách a rozhodnutiach, ktoré sa nerodia len na trati, ale aj mimo nej. Na začiatku knihy nájdete slovník pojmov spojených s týmto svetom.

Ak sa vám počas čítania zrýchli pulz, splnila som si cieľ.

*Pre moju Zorku.
Neexistuje nič, čo by žena nedokázala.
Plň si sny a nedaj sa nikým zastaviť.*

***„Z úspechu sa nenaučíš vôbec nič.
Zo zlyhaní a neúspechov
si môžeš vziať ponaučenie.“***

Niki Lauda

Abú Zabí, Spojené arabské emiráty

November 2017

V mojich žilách prúdi rýchlosť a DNA mám poskladanú zo sily, vzdoru a vytrvalosti. Môj život sa od samého začiatku točí okolo motorov, pneumatík a vône oleja.

Už ako štvorročná som prvý raz sedela v motokáre, ktorá bola pre mňa ešte priveľká, zatiaľ čo môj päťročný brat druhý rok brázdil trať. Z toho dňa si vybavujem len málo, no vtedajšie pocity vo mne ostali doteraz. Spomínam si na strach a na to, ako veľmi som chcela, aby bola pri mne mamka, no tá sa niekde stratila. Na neskonajú snahu urobiť radosť otcovi. Ako aj na sklamanie, keď som prišla na to, že si ma nevšíma, zatiaľ čo sa neviem vyštverat' z priveľkej motokáry.

Najviac mnou však rezonoval úsmev na tvári môjho veľkého brata, nadšeného, že odteraz budeme pretekať spolu. To stačilo, aby som sa zamilovala do všetkého s motorom. Rýchlo bolo jasné, že obaja v sebe nosíme gény nášho otca, prvého Slováka, ktorý sa dostal do prestížnej Formuly 1. Aj keď iba ako rezervný jazdec.

Motoršport však nikdy neopustil a dodnes je jeho súčasťou. Nezatrpkol, ani sa od neho neodvrátil. Vďaka športu získal kúsok slávy, slušné peniaze a stretnutie s našou mamou. Talianska topmodelka vraj ihneď podľahla jeho tvrdému prízvuku a výrazným lícnym kostiam. Tie sme s bratom zdedili po ňom.

Otec miloval svoje najväčšie sklamanie natoľko, že všetku energiu vložil do budovania kariéry jediného syna. Dcéra preňho nemala žiadnu hodnotu.

Prvé roky v motokáre bývajú pre dieťa len hrou. Čistou radosťou z rýchlosti a pohybu. U nás to tak nikdy nebolo. Aj keď som podľa otca nebola predurčená na veľké veci, nedovolil mi zahanbiť ho.

Pár rokov sme brázdili európske kartingové okruhy. Netrvalo dlho a otec pochopil, že jeho jediný syn je výnimočne talentovaný. Nasledovalo prvé veľké rozhodnutie, ktoré zmenilo aj môj život. Prestažovali sme sa do Veľkej Británie. Mama bola nadšená, otec tiež. Nikto sa nepýtal, čo si myslíme my, ich deti.

Rodičia nás milovali a verím, že aj milujú. No zároveň si uvedomujem, že vždy milovali viac sami seba.

Chaos spojený s cestovaním ani potom neutíchol, práve naopak. Londýn znamenal ešte viac možností, presunov, tréningov a vyššie nasadenie.

Čím bol Dávid úspešnejší, tým väčšmi som mizla v jeho tieni. Pre otca som bola prakticky neviditeľná a mama ma o to usilovnejšie tlačila k dievčenským športom. Túžila som byť milovaná aspoň jedným z nich, a tak som jej nikdy neodporovala. Otec by mi možno dovolil pokračovať, no peňaženku strážiła mama a v tomto športe rozhodujú nielen sekundy, ale aj peniaze.

Jazdenie je drahé. Len samotná motokára stojí niekoľko tisíc eur, a to je len zlomok z celého kolotoča výdavkov, ktorý sa točí okolo budovania pretekárskeho sna. Investovať do menej talentovaného, priemerného dieťaťa sa jednoducho neoplatilo.

Keď som mala dvanásť, padlo ďalšie rozhodnutie o tom, že všetka rodičovská energia aj financie sa sústreďia na mužského člena nášho súrodeneckého dua. Cestovanie sa pre mňa skončilo.

Otec bol väčšinu času preč, buď pomáhal Dávidovi, alebo radil juniorským tímom ako odborník na stratégiu a nastavenie. Môj starší brat sa až závratnou rýchlosťou rútil z motokár do Formuly 4 a následne ešte o level vyššie.

Ja som si hľadala svoju vlastnú cestu. Niečo, čo by mi umožnilo naplniť môj motoristický sen aspoň nejakým spôsobom.

Keďže zo mňa nemohla byť pretekárka, chcela som sa stať jednou z najlepších inžinierok na svete. Kým som študovala a tvrdo pracovala na sebe, moja rodina riešila kolobeh pretekov a plánovanie ďalších sezón.

Dávid sa v šestnástich ocitol na piedestáli začínajúcej hviezdy a celá rodina bola opojená jeho úspechmi. Aj keď som Dávidovi nikdy nič nevyčítala, príšerne som mu závidela.

Tento šport milujem, no vzal mi veľa.

A dnes, na Ázijskom kontinente, má môj brat obrovskú šancu získať majstrovský titul. Od jeho najväčšieho rivala, Brita Lea Logana, ho delí len pár bodov.

Logan má už podpísanú zmluvu s tímom Sentinel, a preto je táto sezóna jeho poslednou šancou stať sa šampiónom Formuly 2. Nezáleží mu na tom, že Dávid toto

víťazstvo potrebuje viac, on sa len tak ľahko nevzdá. Ten chlapec nepozná hranice, nevytvára si priateľstvá a nezastaví sa pred ničím. Je výbušný, arogantný, hádže veci a v médiách je obľúbený pre svoju kontroverznú povahu.

Je presným opakom môjho brata. Možno aj preto, že do nás mama od raného detstva tlačila, ako sa máme správať na verejnosti, ako si zachovať imidž. Alebo aj preto, že my máme bohaté zázemie, kým Leo je jediný na štartovom rošte, kto pochádza z jednoduchých pomerov. Dávida má každý rád, Leo Logan nemá nikoho.

S mojím starším bratom sa z duše neznášajú.

A potom je tu Simon Cellier. Naopak, bratov najlepšie kamarát.

Môj Simon.

Tesne predtým, než som musela ukončiť svoju krátku motokárovú kariéru, som sa zamilovala. Rovno do najväčšieho motoristického talentu, aký v ten rok vykvitol. Francúz Simon s nádhernými zelenými očami a vždy vetrom rozstrapatenými blond vlasmi mi akoby počaroval. Uvedomovala som si, že je nedostupný, ale nevedela som si pomôcť. Kým som mu dokázala otvoriť srdce a povedať, čo k nemu cítim, bol preč. V inej sfére slávy a úspechu, ďaleko od môjho sveta.

Aj Simon si už stihol zabezpečiť vstupenku do najvyššej ligy. Velocita di Moto si ho vychovávala od začiatku. Jeho otec, ich hlavný sponzor, mu pomohol vydláždiť cestičku. Každému je jasné, že budúci rok má u nich isté miesto, hoci to v tlači zatiaľ nepotvrdili. Ani on dnes môjmu bratovi nič nedaruje.

Dávidova budúcnosť visí na vlásku a doma je to cítiť.

Na odreagovanie som sa však na dnes poriadne pri-

chystala. Nielen na bratovu prípadnú prehru a otcovo zúrivé vyčíňanie, ale aj na stretnutie so Simonom.

Dnes to nie je len o ich úspechoch a prehrách, počas tohto víkendu, na začiatku zimy, hodlám zmeniť aj svoj osud. Ak to neurobím teraz, tak už nikdy.

Možno je to sebecké, sústrediť sa viac na seba než na bratov výnimočný deň, ale musím niečo spraviť. Ďalšia príležitosť sa mi tak ľahko nemusí naskytnúť. Potrebujem zistiť, či sú moje city k Simonovi opätované. Verím, že áno. Jeho dlhoročné priateľstvo tomu nasvedčuje. Viem, že mu nie som úplne ľahostajná.

A zároveň vďaka nemu uspokojím aj mamine záujmy. Stane sa zo mňa frajerka jazdca Formuly 1.

„Nestratila si sa, kráska? Sem majú prístup len tímy. Ale ak ma pekne poprosíš, možno sa na niečom dohodneme,“ ozve sa sprava v šere po popoludňajšej kvalifikácii. Hlas patrí niekomu, koho nepoznám.

Preteky sa konajú v Ázii, no jeho prízvuk jasne prezrádza, že chlapec s drzým úsmevom rozhodne nie je miestny. Stačí mi letmý pohľad na jeho kombinézu, aby som si uvedomila, že mám pred sebou čerstvého nováčika. V Latinskej Amerike už vraj niečo znamená, no toto je naše prvé stretnutie.

V hlave si rýchlo vybavím jeho štatistiky. Dominiq Peqé je brazílsky pretekár, syn slávneho bývalého jazdca Formuly 1. Je o niečo mladší než ja. Má za sebou sezónu, ktorá príliš neoslnila, bez jediného pódiového umiestnenia.

Moje tiché katalógovanie si zrejme vyloží ako znak, že mu nerozumiem, a tak mi svoju repliku skúsi zopakovať po portugalsky. Obďaleč stojí asi jeho tréner s manažérom, ale tí si ho nevšímajú.

Až keď sa vzápätí začne bezradne obzerat' okolo seba, dôjde mi, o čo ide.

Dvaja pretekári sa škeria na mladíka, pretože vedia, že ho poslali na neúspešnú misiu. Možno dokonca dúfajú, že môj brat s jeho najlepším kamarátom sú niekde nablízku, aby chlapcovi rýchlo vysvetlili, že som pre jazdcov nedotknuteľná. Od brata mám prísny zákaz randiť s jeho rivalmi. Niežeby som ho niekedy počúvala.

Obom im venujem prostredník a v hlave rýchlo preletím všetkými možnosťami, ktorými by som mohla túto situáciu vyriešiť.

Svoju pozornosť venujem mladíkovi. „Dám ti jednu radu,“ začnem po anglicky. Usmejem sa pritom tak, aby to vyzeralo, že vedíme priateľskú konverzáciu. Za tie roky som tieto veci zažila miliónkrát. Balenie dievčat, občasnú divokú večierku, stávky, testy novicov. Myslím si, že práve do toho posledného som práve zapojená. Nevyvedie ma to z miery. „Trošku sa na mňa usmej a predtým, ako sem naletí môj brat, ktorý ťa už, mimochodom, v mojej blízkosti zbadal, rýchlo uteč. Môj úsmev by ti mal dať dosť času na to, aby si svojim kamarátom vysvetlil, že som bola tvojou ponukou poctená, ale momentálne nemôžem. Máš povolené im povedať, že sme si vymenili čísla.“ Chlapcovi podám starý pokladničný blok z kabelky, na ktorý napíšem číslo svojej bývalej vychovávateľky, ktorá mi roky strpčovala život. Ak by si ho chceli vyskúšať, tá si s nimi rýchlo poradí.

Dominiq zozelenie. „Vraj si jedna z tých, čo si hľadajú bohatého jazdca,“ rapoce.

Škaredo sa naňho pozriem a na okamih zatnem čelist'. „To ti povedal kto? Logan?“

Pokýva hlavou. „Nie. Bol to nápad Simona Celliera.“
Odfrknem. „Jasné.“ Neverím mu. Určite ma len klame, aby sa zachránil. Môj Simon je na takéto veci príliš vyspelý a dobrák od kosti. „Zadarmo ti pribalím ešte jednu radu,“ pokračujem. Dávid so Simonom už smerujú k nám. Spolu s nimi kráča aj pekná blondína, ktorá vyzerá ako typ môjho brata. „Preboha, nauč sa nové hlášky. Ani keby si bol Charles Leclerc, takáto blbosť ti u žiadnej neprejde.“

„Čo sa tu deje?“

Zamávam chlapcovi, ktorý sa rýchlo stráca medzi svojimi mechanikmi. Ani len netuším, či moju poslednú vetu počul. Usmejem sa na trojicu pred sebou. „Dominiq sa len prišiel so mnou zoznámiť,“ pokrčím plecami a s jemným úsmevom sa otočím k bratovi. „Fakt. Bol to milý a úplne nevinný rozhovor.“

„Takže nevinný?“ zasmeje sa Simon a venuje mi úsmev, z ktorého vždy onemiem.

Ani Dávid sa netvári, že som ho presvedčila. „Tie ich hormonálne hlavy nikdy nevymyslia nič dobré. Drž sa od nich ďalej,“ prikáže. Keď sa takto tvári, vyzerá úplne ako náš otec.

Simon sa rozosmeje. „Akoby si ty bol svätý.“

„Daj pokoj.“ Päšťou ho za túto poznámku udrie do brucha.

„Blahoželám k pole position,“ poviem Dávidovi s úprimnou podporou v snahe zmeniť tému. „Prvú priečku si naozaj zaslúžiš. Máš to takmer vo vrecku.“ Napriek tomu obaja vieme, že prvé miesto na štartovacom poli ešte neznamená automatický úspech v pretekoch. Ale je to skvelý začiatok.

„Ďakujem.“

Prisahala by som, že som ho tým dostala do rozpakov. Odkedy si nie sme až takí blízki, sa mi občas zdá, že moja pochvala preňho znamená viac ako kedysi.

Rýchlo to otočí na vtip, čo je jeho typické správanie. „Dúfam, že si o mne nikdy nepochybovala,“ zasmeje sa, ale spokojnú iskru v očiach tým nezakryje. Jeho seba-vedomie je také veľké, že by sa dalo krájať a predávať. Väčšina pretekárov trpí božským komplexom a Dávid nie je výnimka.

„Aj ty si bol úžasný!“ Hodím sa okolo krku tomu, ktorý mi už pred toľkými rokmi ukradol srdce. „Škoda toho zmazaného času. Tretie miesto nie je zlé,“ pochválím ho. Moje objatie opätuje silným stiskom jednej ruky a ja sa odrazu cítim ako doma.

„Ďakujem ti, mon ange. Vždy mi prinášaš len šťastie.“ Môj anjel je jeho prezývka pre mňa, odkedy si pamätám. Pripadám si vždy tak výnimočne.

„Nebud' ironický,“ napomenie ho môj brat, aj keď netuším prečo.

„Môžeme sa porozprávať?“ opýtam sa posilnená jeho milými slovami. Už nechcem viac čakať. Prvýkrát mám dosť odvahy ísť si za tým, po čom naozaj túžim.

„O čom sa s ním chceš rozprávať a nemôžeš to povedať predou mnou?“ zasiahne a odpovie mi Dávid.

Obaja ho ignorujeme.

Simon sa odo mňa odtiahne, v tvári mu hrá jemný úsmev. „Samozrejme,“ odvetí s tým svojím jedinečným prízvukom. „Ale najprv ti chcem niekoho predstaviť.“

„Dohodli sme sa, že to spravíš až potom...“ skočí mu do reči môj brat, ale opäť raz sa mu nedostane pozornosti.

Voľnou rukou mávne Dávidovým smerom a ukáže ňou na krásne dievča vedľa seba. Až vtedy si všimnem, že druhú ruku má prepletenú s ním.

Počujem len zvonenie v ušiach, bratov povzdych a: „Občas sa správaš ako chuj.“

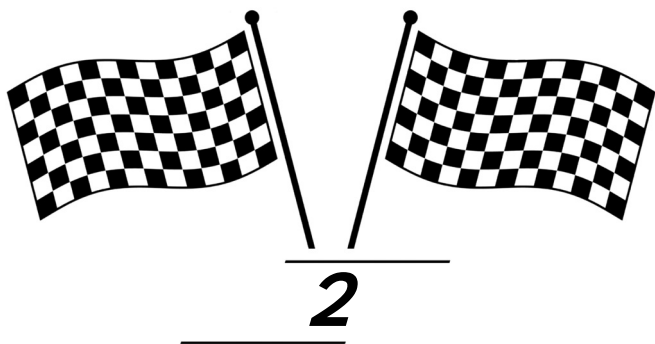
Tomu však nevenujem žiadnu pozornosť.

To nie.

Srdce mi v okamihu padne až niekam do žalúdka.

„Toto je moja priateľka Luisa,“ povie a pobožká ju priamo pred mojimi očami.

A mne sa v tej chvíli zrúti celý svet.

Melbourne, Austrália

Marec 2018

Až v januári bolo potvrdené, že Dávid získa sedačku v jednom z desiatich tímov Formuly 1. Hoci išlo o stajňu, ktorá sa v predchádzajúcej sezóne umiestnila na poslednom mieste, stále to bola príležitosť, ktorá sa neodmieta. Medzi elitou sa počíta každý štart.

Vo februári, zatiaľ čo ja som už naplno zarezávala v druhom semestri na vysokej škole a utápala sa v beznádejnom pociť zloženého srdca, sa naši aj s Dávidom definitívne presťahovali do Monaka. Dávalo to zmysel, nulové dane a komunita svetovo uznávaných športovcov boli jednoducho neodolateľné.

Začali sa predsezónne testy. Medzi nováčikmi na trati nechýbalo výbušné trio, ktoré pozostávalo z môjho brata, mojej tajnej lásky a chalana, ktorého som jednoducho nevedela znišť.

A ja? Ostala som v Londýne. Sama.

V marci sa mi podarilo zobrať si v škole viac voľ-

na, len aby som mohla odletieť do Melbourne a podporiť brata pri jeho prvej veľkej cene.

Iba Dávid sa ma opýtal, aký bol môj prvý rok na strojárstve. Rodičia nemali ani tušenie, že som len tak-tak preliezla z mechaniky, ale vo výpočtovom modelovaní som bola najlepšia v ročníku.

Priznávam, trochu som zatrpkla. Svet, ktorý milujem, mi unikal medzi prstami a rodičia si zatiaľ nespomenuli, že existujem. To, po čom som najviac túžila, som mohla len sledovať.

Môj príbeh sa ešte nezačal.

V ten víkend som po prvýkrát skutočne vkročila do sveta obscénneho bohatstva. Medzi modelky, znudené celebrity a milionárov, ktorí každý rok bez mihnutia oka nalejú do fungovania jedného tímu Formuly 1 milióny dolárov. Dovtedy som to videla len z diaľky. Odrazu som si pripadala chudobná.

Ocitla som sa vo svete, kde pneumatiky a ich opotrebenie rozhodujú o stratégiách. Vo vesmíre, kde sa klame, podvádza a jazdí rýchlosťou tristo kilometrov za hodinu pri preťažení siedmich G. Tam, kde jazdec počas dvojhodinových pretekov čelí dehydratácii, bolesti celého tela, tlakovej výdrži, ktorá by skolila nejedného vojaka, a videniu, ktoré sa zúži do tunela. Zakázané je aj žmurkať. Aj to je niečo, čo sa jazdci musia naučiť robiť odznova.

Nazrela som za oponu tohto kolotoča. Do zákulisia, kde si každý vymieňa úsmevy, no zároveň len čaká na správny moment, aby tomu druhému vrazil nôž do chrbta. Na chvíľu som sa stala súčasťou veľkých priateľstiev, úžasných príbehov a skvelých športových výkonov. Do sveta, kde vládnu marketing, osobní strážcovia, privátne

lietadlá, VIP zóny a šampanské za cenu mesačného nájmu. Aj napriek tomu alebo práve preto som vedela, že chcem byť súčasťou tohto svojského prostredia.

Ale moje rozhodnutie znamenalo aj to, že sa ocitám v tom istom vesmíre, kde je môj Simon vo vážnom vzťahu a ja som zatiaľ len tichý pozorovateľ na okraji. Vedela som, že ma čaká trpkosladké obdobie. Mama mi kázala byť reprezentatívnou členkou rodiny. Otec chcel, aby ma bolo čo najmenej vidieť, a ja som nevedela prísť na to, na ktorú verziu sa chcem dívať v zrkadle.

Počas prvých pretekov ani jeden z trojice nováčikov nezískal body. Aj tak oslavujeme. Brat, ja, Simon, jeho priateľka, naši rodičia, ale aj tí jeho.

Otec si však pripíja len symbolicky. „Body sa neoslavujú tým, že neprídu,“ poznamená sucho, skôr do pohára než k nám. A ja viem, že zajtra bude hovoriť o tom, čo mohol Dávid urobiť lepšie.

Keď všetko utíchne, ocitám sa sama pri trati.

Pozriem sa na svoje šaty. Trblietavé, vybrané mamou a perfektný mejkap, ktorý mi spravila jej osobná asistentka. Celý víkend som nemala žiaden nápad, žiadnu vlastnú myšlienku. Vyzerám ako kópia svojej mamy a je mi z toho zle.

„Toto nie som ja,“ poviem nikomu.

Uvedomím si, že jediná cesta, ako tu uspieť, je sústrediť sa na štúdium a stať sa najlepšou. Nie tak, ako to chcú tí, čo na mňa dávno zanevreli.

Pohľadom zavadiám o prázdne boxy, kde ešte pred chvíľou vrcholil boj tímov mechanikov, inžinierov a stratégov o každý zlomok sekundy. Okamžite viem, že tam som doma. Toto je môj ultimátny cieľ. Celé to tam riadiť, rozhodovať, nájsť riešenie na každý problém.

„To musí bolieť.“

Strhnem sa pri nečakanom hlase za chrbtom. Otočím sa a zbadám jedinú osobu, ak nepočítam Luisu, ktorú som si dnes naozaj nepriala stretnúť. Akoby nestačilo, že som celý víkend sledovala, ako sa láska môjho života bozkáva s niekým iným.

„Čo?“ odvrknem.

„Že jedinú uniformu, ktorú nosíš, sú šaty tvojej mamy,“ vyťahne na povrch moje neistoty, akoby mi čítal myšlienky.

Vzápätí prechádzam do obranného útoku. Jeho prítomnosť vo mne prebúdza to najhoršie. „Ja som neskončila posledná po hlúpej chybe, i keď som začínala na desiatom mieste,“ provokačne nakloním hlavu. Domnievam sa, že robím svetu službu, ak mu o málinko zrazím hrebienok. A zároveň tak obránim seba.

Moja neľútostná poznámka na ňom nenecháva viditeľnú stopu.

Je to odo mňa nefér. Počula som a videla, ako ho to vzalo. Aj tak svoju pripomienku nevezmem späť. „Muselo to bolieť,“ zdôrazním a nechám svoje slová visieť vo vzduchu.

„Neuveriteľné!“ Z jeho hlasu počuť trpkosť. Pokrúti hlavou. „Ešte sa aj správaš ako ony.“

Nikdy ma nemal rád. Odkedy sme sa prvýkrát stretli ako deti na malom okruhu, nepríjemne to medzi nami iskrilo. Ani len netuším prečo. Možno práve preto som bola dosť zranená na to, aby som z nás pomaly, tehlu po tehle, vybudovala nepriateľov. „Kto ony?“

Neodpovie mi. Nemusí. Pochopila som, koho tým myslí. Ony, ženy, čo tu hľadajú len jedno. Tie, na ktoré sa mám podobáť, ak chcem získať lásku vlastnej matky.

Aj on zvolí útok namiesto obrany. „Hovorím o tom, ako ťa Cellier vôbec nevníma.“ Jeho slová ma bodnú priamo do najcitlivejšieho miesta. „Nie je sa čomu čudovať. Jeho nová frajerka je úplne iná liga,“ dopovie s tichou horkosťou. „S modrou krvou, elegantná, pozná svoju hodnotu,“ vymenúva a mne nanovo praská srdce.

Chcem plakať, ale pred ním nikdy!

Snažím sa skryť nechut', ktorú mi spôsobujú jeho slová. Rovnako aj prekvapenie, že práve on si všimol moje tak dobre ukryté city k Simonovi. Pre všetkých ostatných som len vzduch. Ako je možné, že on to vidí?

Odmietam mu dať za pravdu, ale nie som najlepšia herečka.

Urobí krok bližšie. Šiltovka mu ponára tvár do tieňa, zatiaľ čo telo má od hlavy po päty pokryté menami sponzorov, ktorí rozhodujú o jeho ďalšom osude. „Skutočne si si myslela, že o tom nikto nevie?“ pokračuje ticho, no s neodbytnou istotou.

Nenávidím, ako mi číta myšlienky a používa ich proti mne. Leo sa mi vždy vedel dostať pod kožu.

Pamätám si ho od úplného začiatku. Roky bol navôkol. Najprv súper, potom na chvíľu kamarát a nakoniec ostal len ako súper môjho brata. Bol to práve Logan, kto sa ma vždy najviac stránil, nikdy ma nešetril na trati aj napriek tomu, že som dievča. Vždy sa objavil tam, kde ja, nikdy nevynechal príležitosť doberať si ma.

„Všetci sa na tom zabávame už roky. A Cellier najviac. Jediný, kto o tom nevie, je tvoj brat. Ten si vždy trochu stojí na kábli. Vieš, čo si myslím?“

Pregúľam očami. Nechcem mu veriť. Neverím mu! Určite je to len jedna z jeho ďalších manipulačných taktík. „Nemám záujem.“

„Aj tak ti to poviem.“ Je neodbytný. „Podľa mňa sa tak len tvári, lebo sa za teba hanbí. Si taká okatá, ako sa naňho neustále lepíš a hľadáš ho na každom kroku, že o tom už vie celý paddock. Cellier je hajzel a ty si hlúpa.“

„Nehovor tak o ňom!“ vybuchnem a teraz k nemu spravím krok ja. „Nesiahaš mu ani po päty.“ Prstom ho bodnem do hrude.

Uškrnie sa na mňa. „Neporovnávaj ma s ním.“

Netuším, prečo jednoducho neodídem. Prečo tam len tak stojím a nechám sa ním urážať.

„Ty si len mladšia sestra Abraháma, ktorá si hľadá niekoho, kto ju poniesie k úspechu,“ prejde prstami vzduchom, akoby písal neviditeľný titulok. „On zas hľadá značku, modelovú ženu, dokonalosť,“ zdôrazní. „V tomto mu nemáš čo ponúknuť.“ Obzrie si ma, akoby som preňho nebola ničím iným, len prázdny telom. „Jeho ocko ťa neschvaľuje a Luisa je dedička so sponzorskými peniazmi.“

Odvrátim od neho zrak. Nenávidím ho. O to viac, lebo viem, že má pravdu.

Pokračuje: „Každý ťa doteraz akceptoval len preto, kto je tvoj brat a otec s kopou peňazí. Čo keby si aspoň raz nerozmýšľala svojím rozmazaným mozgom, nesmútila za kopou hnoja a sústredila sa na to, čo chceš dosiahnuť? Čo to vlastne je? Chceš byť manželka jazdca ako tvoja mama?“

Do očí sa mi nahrnú zlostné slzy. „Neznášam ťa.“

„Podobne. Rozmaznané princezné nemám rád.“

„Nič o mne nevieš,“ bránim sa.

Prstami zachytí jeden z mojich zatočených prameňov. „Viem, že si od života chcela viac, než len behať

za nejakým chlapom,“ povie ticho. Potom si vlasy nechá sklúzniť pomedzi prsty. „Nikdy som ťa nemal v obľube, ale rešpektoval som ťa. To už je minulosť.“ Pokrúti nado mnou hlavou, následne ju sklopí a odchádza z boxovej uličky.

Nenecháva ma tam len so svojimi myšlienkami. Zostávam tam aj s pocitom, že možno má pravdu.

Potom sa rozhodnem. Viac do tohto vesmíru nevkročím, dokým si to nezaslúžim. Ten víkend je na dlhých šesť rokov môj posledný v zákulisí. Občas sa rokmi miham v jeho tieňoch, no vždy si držím odstup. Som len divák, bratov fanúšik.

V ten deň niečo strácam, ale zároveň získavam nové odhodlanie niečo dokázať.

A tu sa začína môj príbeh.